

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

an 150 Lei
 jumătate 75 Lei
 săptămânat 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaș, jud. Târnava-Mică
 Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
 Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Săbtorul cel mare dela Florența

Împlinesc acum 500 de ani, de când Mitropolitul Damian din Moldova scâlit, la Florența, unirea cu biserica Romei celei vechi — Dar Grecii l-au scos din scaun, iar Români au rămas neuniți

Pentru zilele de 27 April — 1 Mai din această, Sf. Părinte al Romei și al creștății, a ordănit să se facă serbări mari, liturghii și rugăciuni multe, după ritul „bizantin” și „bizantin”, la Florența în Italia, amintirea „săbtorului celui mare”, și acolo acum cinci sute de ani, adecă la

S'au mai ținut ele săboare mari sau „menice”, încă 15 înainte de aceasta, dar săbtorul din Florența are o însemnătate cu deosebită, fiindcă la el au luat parte numai episcopii din Apus, ci și cei din Orient, și fiindcă în acest sfânt săbtor, cele două biserici creștine — adecă apuseană și bizantină — s'au unit iarși sub obăduirea urmașului sfântului apostol Petru, adecă a Păpii dela Roma.

Rădăritenii dela Bisanz au mai fost cercat o unire cu biserica Romei, încă cu 100 ani înainte, adecă la săbtorul din Lion Franței, la 1274; dar nu s'a ajuns la nici o prăvad, căci bizantinii n'aveau gânduri bune, ci voiau să se unească numai pentru a primi ajutor împotriva Turcilor cari amenințau împărăția bizantină tot mai de aproape. Acum la Florența, tot cam aceleași gânduri ascunse îi duse, prefăcându-se că voiau să se unească din toată inima cu biserica Romei, pe care o recunosc de singură adevărată, și că învățăturile lui Fotie și Conciliul au și fost înșelătoare, pornite numai din ură și din mânia fără frâu.

Lucrul s'a întâmplat în felul următor:

La anul 1430 Turcii cuprinseseră Tesalonică (Tesalonicul de azi) și se îndreptară spre Constantinopol. Împăratul Ioan Paleologul știa sigur că nu va putea sta împotriva suveranului turcesc. Pentruca să-și apere împărăția, se arată înclinat să se unească cu biserica Romei, primind cele patru puncte în cari se deosebeau de ea: 1. Papa este cu adevărat urmașul pe lege al sfântului apostol Petru; și precum acela a fost căpetenia apostolilor și al tuturor creștinilor în veacul său, așa Papa este căpetenia înțelesului creștinății. 2. Spiritul Sfânt purcede din Tatăl și dela Fiul ca dintr'un singur săbtor, dupăcum mărturisesc sf. Părinți: Ioan Băptist, Efrem, Ciril, Didim, Proclu, ș. a. Afără de rai și iad mai este un loc unde dănc sufletele acelea cari n'au avut vreme

să-și ispășească păcatele în această viață, deși au murit împăcați cu Dumnezeu; de pildă un pădător mare care se spovedește numai în ceasul morții, așa că nu mai are vreme să-și îplinească canonul cuvenit. 4. Sfântă Liturgie este bine primită de Dumnezeu, fie că se face cu pâne dospită, fie cu pâne nedospită.

Săbtorul se întruni mai întâi la Ferrara în Italia, unde împăratul „Ioan Paleologul” merse însuși, însoțit de patriarhul Iosif din Constantinopol, apoi patriarhul din Antiohia și cel din Alexandria, și vre-o 150 de episcopi orientali. Intre aceștia era și „Damian mitropolitul Moldovei”, care înlocuia și pe cel din Țara Românească, care se vede era bolnav, sau poate scaunul acela era vacant tocmai în acel timp.

Papa Eugen IV mută săbtorul la Florența, care era oraș mai mare, și mai ușor putea găsdii sutele de episcopi adunați din toată lumea creștină. Cheltuielile drumului și traiului în Italia pentru tot timpul săbtorului le plăti Papa.

Se ținură 25 de ședințe și se desăbțură cele patru puncte de deschidere. În vorbiri și în dovezi din sfinții Părinți s'au arătat mai tari, dintre apuseni: cardinalii Cesarini și Ioan Dominicci, iar dintre orientali „Visarion” sau Besarion arhiepiscopul din Niceia. Toți s'au învoit să se unească cu biserica Romei, mai mult de frica împăratului, care amenința pe episcopii de sub săbpanirea sa, că pe cei ce nu vor primi unirea îi va despoia de averi și îi va scoate din împărăție.

La 6 Iulie 1439 actul unirii fu scris de toți episcopii orientali, afără de unul, care era „Marcu” episcopul din Efes. Acesta nu se temea de împăratul, căci diecesa lui era de multă vreme sub săbpanirea turcească. Damian din Moldova a scris în felul următor: — Eu Damian, Mitropolit al Moldovei și locșitor al celui din Sebastia, mulșumit am scris, — și urmează iscălitura.

Toți părinții din acel săbtor cântară de bucurie împreună: „Să salte celele îngerșii ale cerurilor...”

Unirea acesta însă n'a dădunit deedți până când Grecii s'au întors acasă, când fără nici o rușine își dară de minciună iscăliturile, întorcându-se iarși la încăpăși-

narea cea veche. Numai Visarion dela Niceia a rămas credincios și Damian din Moldova.

Visarion a fost făcut cardinal și a rămas în Roma, pe când Damian, întorcându-se acasă, fu alungat din scaun de către voevodii Iliăș și Ștefan, urmașii lui Alexandru cel Bun, cari în locul lui așesară pe un grec cu numele Teoctist, care fusese diacon al lui Marcu din Efes. Acesta — după cum ne spune principele Dimitrie Cantemir, — a îndemnat pe cei doi voevodi fără multă carte, să scoată din țară toate slovele latinești, iar celor ce se mai țin de unirea dela Florența să le ia averile și să-i alunge din țară. Așa s'a sădărnicit unirea cu Roma în Moldova — oșteasă numitul principe, — și așa Moldovenii cari până aci citeau și scriau cu litere latine, au fost despoiați de ele, și li-s'au dat buchile cirilice.

N'a dădunit unirea, căci Grecii nu s'au ținut de făgăduință. După 13 ani însă, adecă la 1453, Constantinopolul a cădut în mâinile Turcilor, cari dădeau ei scaunele episcopășii celui care plăteau mai mult, și pe episcopi îi alungau din scaune, sau chiar îi ucidea după bunul plac al sultanilor, al marilor Viziri sau ai Pașalelor. — Poate să fi fost și acesta un semn dela Dumnezeu, ca aceia cari călcându-și vorba și iscălitura n'au voit să asculte de „papa”, să fie siliiți a asculta de „pașă”.

N. Lupu

Serbarea școlară a elevilor dela Școala normală de băieți

Vineri, 25 Martie, după masă la orele 5 s'a desfășurat în sala Palatului Cultural serbarea școlară a societății de lectură „Gh. Șincai” dela școala normală de băieți. A fost o serbare cât se poate de frumoasă și reușită.

Elevii și profesorii cari s'au străduit cu pragătlirea ei merită toată lauda, căci le este spre cinste și lor și școlii.

Publicul numeros, în frunte cu I. P. S. mitropolit Alexandru, a răsplătit prin aplauze dese și călduroase programul bogat și ales.

Ceeace a plăcut mult a fost fanfara școlii, care a acompaniat corul. Un lucru nou și vrednic de toată lauda. Ea este rodul muncii dăi prof. Cherebeșia care s'a ostentit cu introducerea ei și instruirea tinerilor elevi.

A fost frumoasă și foarte bine jucată plesa „Taina cea mare”, tradusă din italie-nește de păr. prof. L. Chinezu.

GRĂUNTE SUFLETEȘTI

Cum se naște păcatul

Un preot, care îngrijește robii dintr'o mare temniță, mi-a povestit următoarea întâmplare sguuitoare: Am intrat în celula unui rob tânăr, a unui ucigaș. Ședeam pe scaun, iară în fața mea, pe dunga patului, nenorocitul de ucigaș, care abia împlinise 38 de ani. Iată ce-mi povesti el:

»Părinte, credeți-mă sunt dintr'o familie cinstită și părinții m'au crescut foarte bine și creștinește. Nu le pot băga nici o vină. Inșă, după ce am ajuns la oraș și am dat de prieteni răi, am apucat pe povârniș. Înainte de toate am început a nu mă mai ruga, și a nu mai merge la biserică, apoi mi-am cheltuit banii, în mod ușuratec, prin cârciume, cafenele și în tovărășia fetelor ușuratece. Mai târziu m'am îndrăgostit de doamna casei la care slujeam și ea m'a încurajat în acest păcat și pe urmă am ucis-o, fiindcă voiam să fie numai a mea. Mai înainte nu eram în stare să omor un pui, o muscă sau un gândac. O, dac'ași putea-o desgropa, cu mâinile acestea, și dacă i-ași putea lega din nou firul vieții!»

E o grozăvie, nu-i așa? Grozăvia aceasta însă ne învață, cum se naște păcatul.

Dar ca să înțelegem și mai bine acest lucru, veniți să privim cum se prăbușește o casă.

Cine dintre cetitori nu cunoaște povestea țiglei de pe coperiș?

A crepat o țigla. Proprietarul casei

n'a înlocuit-o. Picurii de ploaie au început să umezească coperișul, apoi grinziile și scândurile. Rând pe rând umezeala s'a strecurat la pereți, a umezit ten-cuiala, apoi cărămizile. Urmarea a fost că s'a dărâpanat întreaga casă, iar astăzi zace în ruine.

Așa face și păcatul. Asemenea este el unui hoț isteț, care nu face sgomot, ci se furișează pe neobservate și-ți fură tot ce ai mai de preț. Iar când ai observat, mai urmărește-l dacă ai pe cine.

Ați văzut ce a pățit nenorocitul de rob tânăr! Și el însuși mărturisește că a fost foarte bine crescut și în frica lui Dumnezeu.

Cum a ajuns să devină ucigaș?

Mai întâi i-a trecut prin minte un gând rău. Ei bine, dar cui nu-i trec prin minte astfel de gânduri rele? Aceasta încă nu e păcat. Dacă însă ne ocupăm de el și ne desfătăm de el, atunci am păcătuit cu gândul.

Robul nostru n'a luptat împotriva acestui gând rău, dimpotrivă a simțit o anumită plăcere când îi trecea prin minte. Aceasta e deja păcat, păcat cu gândul nu e vorba, însă poate deveni și păcat de moarte. Atârnă că acel gând cărei porunci a lui Dumnezeu i-se împotrivesc. Destă-tarea în gândurile necurate de pildă este totdeauna păcatu gre. Asemenea sunt gândurile rele ouălor cari, dacă ajung la căldură, se clocesc și ies din ele pui, puii păcatelor. Precum se arde celce ia în mână cărbunii, așa ne păcălesc și ne ard cu focul cel de veci și gândurile rele, dacă le ținem mult în mâna sufletului nostru.

Dacă nu numai că n'am isgonit din inimă gândul cel rău, ci ne-a plăcut și ne-am desfătut de el, nu peste mult iată că ne cuprinde un dor sau o poftă de a și făptui ceea ce până acum numai prin gând ne trecea. Și, dacă nu alungăm acest gând, păcătuim, pentru că »tot celce

se uită la muiere, ca să o poftesc ea, iată a curvit cu ea întru inima spune Mântuitorul la sf. evangheliu 5, 28. Poftele acestea asemenea lărețului care a scăpat căpăstrul și a căzut de pe șea, rămânându-i în scara șeauci, și astfel este târât în buestru prin toate bălțile și noroai.

Urmează apoi *propusul sau rirea* de a păcătui. Acest propus păcat, ori izbutești să-l făptuești. Frații lui Iosif s'au hotărât să-l omorâ. Au și încercat să-l omoare, au isbutit, fiindcă Iuda le-a propus vândă negustorilor ce treceau pe ceeace au și făcut. De fapt ei în lor l'au omorât pe Iosif, prin urmări vinovați de păcatul uciderii.

Păcatele descrise până aici sunt numai lăuntrice. Urmează acum *săvârșit cu fapta*, care este mai mare, cu cât are urmări mai mari. Iară urmările păcatului săvârșit ele măresc răutatea voinței, nimicesc de rușine, în cele mai multe cazuri cu sine și sminteala, îl aruncă pe mizerie și aduc cu sine pedepse mari din partea lui Dumnezeu.

După fiecare păcat săvârșit în sufletul nostru și o urmă oarec decă o stare păcătoasă. Precum dacă a înghețat nu se mai desgheață nu o atinge din nou căldura, și partea aceea a pământului, care e dinspre soare, rămâne întunecată și se întoarce iară spre soare — tot așa menea rămâne și sufletul nostru până nu se încălzește de dragostea lui Dumnezeu ori până nu se întoarce spre Domnul și Stăpânul său.

Celce săvârșește acelaș păcat multe ori după oaltă face *vițiu*, și nu este adecă cu păcatul și devine în privința aceea. Priviți un bețiv, încurcat, ori un curvar, și veți înțelege este vițiu.

Foița „UNIRII POPORULUI”

Sub mărul înflorit

Spre cer se nălță lară
In voe clocârli,
Țăranul bucuros
Iși ară'n tihna gila...

Pe vale pui de găscă
Aleargă'nceișor
Și 'și caută de mâncare,
Păziți de mama lor...

Prin pomii albi de floare
S'aude cânt într'una,
De cum se face zia
Și pan' răsare luna...

Pe deal aleargă'n grupuri
Frumoșii mielușel,
Copiii strâng în grabă
Curații ghiocel...

Feciorii tale salcii;
Cu flori le'mpodobesc,
Iar babele cu ele
Spre cimțir pornesc...

E Sâmbătă cea sfântă
A „Sfintelor Florii”,
Când morții văd — din ceruri —
De îi iubesc cel viu...

...Isuse-'n cimțir
Sub mărul înflorit
Iși doarme somnul lin
Bunicul meu iubit...

Isuse, azi la Tine
Și la mormântul său,
C'o ramură de salce
Ia'am venit și eu...

La el veni-am, Doamne,
Să pun un ram ș'o floare
Iar fie să mă rog
Să-i dai pe veci tertare!...

Nicolae M. Isac.

Păcătosul pocăit

Un om ajunsese la vîrsta de șaptezeci de ani și toată viața sa o trăi numai în păcate. Intr'o zi se îmbolnăvi acest om și nu se pocăi nici atunci.

Iar când veni ceasu morții, plânse el și zise: „Doamne, iartă-mă, precum ai iertat pe tâlharul de pe cruce!”

Și atât putu să zică, când sufletul îi părăsi trupul. Și sufletul omului păcătos fu cuprins de iubire către Dumnezeu, și crezu în îndurarea lui, și veni la poarta raiului.

Începu să bată la poarta raiului omul cel păcătos și se rugă să fie primit în împărăția cerului.

Și se auzi un glas întrebând de după poartă: — „Ce fel de om bate la poarta raiului? Și ce fel de fapte a făptuit acest om în viața lui?”

Răspunse glasul de afară, și număra faptele păcătoase din viață și nu pomeni o faptă bună.

Și răspunse atunci glasul dinăuntru: — „Cei păcătoși nu pot intra în țara cerului. Îndepărtează-te de aici!”

Și zise omul: „Doamne, glasul tău dar fața ta n'o văd și numele tău nu-l știu.”

Și-i răspunse glasul: „Eu sunt Petru.”

Și zise atunci păcătosul: „Fie-ți mila, părinte Petre, adu-ți aminte de slăbiciunile omenești și de mila lui Dumnezeu. Au nu fost ucenicul iubit al lui Hristos? Au nu auzit învățăturile Lui din însăși gura Lui? Nu tu ai văzut pilda vieții Lui? Și-ți adu-ți minte, când El era intristat și scârbit cu sine și de trei ori te rugase pe tine să nu dormi să faci rugăciuni, și tu ai dormit, pentru că tăi erau somnoroși, și de trei ori El te-a întrebând? Tot așa e și cu mine.”

„Dar mai adu-ți aminte încă, cum a iubit Lui însuși, că până la moarte nu te lăsa pînda de El, și cum de trei ori te-ai lepădat de El, când L'au dus pe El la Kaiafa. Tot așa e și cu mine.”

„Și adu-ți aminte încă, cum a cântat Lui și tu ieșiși afară și plânseși amar. Tot așa e și cu mine. Tu nu poți să mă oprești.”

Și tăcu glasul de după poarta raiului. Și după ce stătu puțin, bătut din nou la poartă omul cel păcătos și din nou se rugă să fie primit în împărăția cerului.

Și se auzi dinăuntru alt glas care zice:

Păcatele însă nu vin singure, ci se *ovdrăşesc* tot mai multe şi unul naşte celalalt. Un om leneş de pildă şi în-
tă a trăi bine, văzând că nu mai are
năncă se va deda la hoţii, numai ca
să-şi ia din ce trăieşte. Iar, dacă i-s'ar nimeri
aşa, nu s'ar da înapoi nici dela omor.
urmă minţeste, joară strâmb, asupreşte
alţii, numai lui să-i meargă bine. Iată
lenea a născut o mulţime de păcate!

Stăpănit odată sufletul de droaia pă-
celor, asemenea este pietrii ajunsă pe
ârniş, care nu se mai poate opri până
lungă în vale. Astfel se întâmplă că
are omoară, altul asupreşte pe cei ne-
raţi, iarăşi altul trage pe nedreptul
de servitorilor, şi așa mai departe. A-
te păcate însă atâta sunt de mari,
at *strigă la cer după răzbunare*.

ors cu totul de către căldura dragostei
nezeceşti, inima acestor păcătoşi se
ple, rând pe rând, de ură față de
Dumnezeu și apoi ajung de fac *păcate*
botriva Spiritului Sfânt, despre
zice însuși Mântuitorul, că așa sunt
mari, încât nu se vor ierta nici odată.

Iată așadar nașterea, desvoltarea,
șterea și deplinirea păcatului, de care
terească Dumnezeu pe toți cetitorii
istor șire.

Părintele Iuliu

**Muncitorii ridică o statuie unui
mult.** Părintele Felix Volpette a fost călogăr
mult în Franța, în orașul Saint-Etienne. El a
fost foarte mult muncitorii. Pentru ei și-a
fost cea mai mare parte a vieții. Pe seama
a întemălat așa numitele „grădini ale mun-
citorilor”, unde muncitorii oboseți de greul
se odihneau seara și se răcoreau. În-
după moartea lui, muncitorii din Saint-
enne au hotărât că-l vor ridica o statuie, și
me tocmai într'una din grădinile înteme-
de ele.

„Ce fel de om este acesta? Și cum a trăit
pe pământ?”

Și răspunse iar glasul de afară și iarăși
măară toate faptele cele rele din viață și nu
pomeni nici o faptă bună.

Și-i răspunse glasul dinlăuntru: „Pleacă
aici! Păcătoșii asemenea ție nu pot trăi în rai
preună cu noi!”

Și zise omul cel păcătos: „Doamne! Glasul
te îl aud, dar fața ta n'o văd și numele tău
nu-l cunosc.”

Și-i răspunse lui glasul: „Eu sunt împăratul
prorocul David.”

Și desnădăjduit, omul cel păcătos nu se
opărtă dela poarta raiului, ci începu să vorbească.

— „Indură-te de mine, împărate David, și
aminte de slăbiciunile omenești și de mila
Dumnezeu. El te-a iubit pe tine și te-a înăl-
înaintea oamenilor. De toate aveai tu: și împă-
rie și slavă, și bogății, și nevaste, și copii, dar
ad văzuși, de pe coardacul casei tale pe femeia
lui om sărman, păcatul a intrat în sufletul tău
ai luat pe femeia lui Urie și pe dânsul l-ai o-
portit cu sabia. Tu, bogat, ai răpit dela cel sărac
cea din urmă oală și l-ai prăpădit și pe dâns-
l. Asemenea am făcut și eu.”

Și adu-ți aminte apoi, cum te-ai căit și ai
zise: „Cunosc vina mea și mărturisesc păcatul meu.”
și sînderea și eu. Nu poți tu să mă opești.”

Și tăcu glasul dinăuntru.

Și după ce stătu puțin, iarăși începu să bată
poarta raiului omul cel păcătos și iarăși se
gă să fie primit în împărăția cerului. Și se auzi
după poartă al treilea glas care zise:

Dela Agrul din Lonea

Duminecă 13 Martie, Agrul parohial din
Lonea a ținut în Casa Culturală a parohiei a-
dunarea generală anuală a membrilor săi.

Înainte de-a desvolta raportul despre ac-
tivatea desfășurată de asociație în cursul
anului trecut, dl președinte Tomuța a ținut o
scurtă cuvântare despre credință și religie.
A arătat valoarea ei pentru suflet, greșala a-
celora cari cred că religia se poate impune
cuiva cu forța și că sufletele se pot câștiga
cu banul. Acela cari se lasă astfel convertiți
nu aduc niciun folos bisericii la care trec, ei
fiind numai niște crengi uscate și putrede. A-
devărata propagandă și adevăratul apostolat
nu se poate face decât prin propovăduire,
pilde și fapte românești și creștinești. Pe a-
cest drum, frumos și creștinesc, a căutat și
D. Sa să conducă Agrul.

În anul asociației s'a muncit mult încă
dela început pentru adâncirea vieții morale
religioase a membrilor ei.

Din venitele puține, pe cari le-a avut, a
ajutat pe elevii săraci ai comunei cu bani,
cărți, încălzăminte și alte lucruri și a dat
bursa la 2 școlarii săraci dela școlile din
Lupeni. De sfintele sărbători ale Nașterii
Domnului a făcut un pom de Crăciun pentru
copii și a împărțit celor lipsiți haine, încălză-
minte și alimente.

A înființat o orchestră și o trupă de teatru,
cu care a aranjat serbări în comunele vecine.

Dl președinte propune apoi adunării mo-
dificarea programului și înființarea alor 5
secții noi în cadrele Agrului, pentru ca munca
aceasta atât de rodnică și binecuvântată, plă-

— „Cine este omul acesta? Și cum a trăit
el viața sa pe pământ?”

Și răspunse glasul de afară și a treia oră,
numără faptele cele rele ale omului și nu pomeni
fapte bune.

Și spuse glasul dinlăuntru: „Pleacă de aici;
nu pot intra în împărăția cerului oamenii cei pă-
cătoși.”

Și răspunse omul cel păcătos: „Doamne!
glasul tău îl aud, dar fața ta n'o văd și numele
tău nu-l cunosc.”

Și-i răspunse glasul: „Eu sunt Ioan Teolo-
gul, cel mai iubit ucenic al lui Hristos.”

Și se bucură mult omul cel păcătos și zise:

— „Acuma nu se poate să nu fiu primit:
Petru și David mă vor lăsa să intru, pentru că
ei știu slăbiciunile omenești și îndurarea lui
Dumnezeu. Iar tu mă vei primi, pentru că iubești
mult. Au nu tu, Ioane, ai scris în cartea ta că
Dumnezeu iubire este și că cel ce nu iubește,
nu cunoaște pe Dumnezeu? Au nu tu la bătrânețe
spuneai oamenilor aceleași cuvinte: »Fraților, iu-
biți-vă unul pe altul! Cum dar ai putea acuma
să mă urăști și să mă alungi? Sau să te lași de
cuvintele pe care le-ai propovăduit, sau să mă
iubești și pe mine, și să mă primești în împără-
ția cerului.”

Și fu deschisă poarta raiului și îmbrățișă
Ioan pe păcătosul cel pocăit și-l primi în împără-
ția cerului.

După Tolstoi

de Vasile Harea

cută lui Dumnezeu și folositoare bisericii și
neamului, să o poată continua și pe viitor cât
se poate mai bine.

Adunarea aprobă cu însuflețire cele ce-
rate de dl președinte și alege din rândul ei
membrii cari să conducă secțiile nou înființate.
Se hotărăște apoi ca Agrul împreună cu preotul
să ceară celor mai mari ca să trimită la școala
primară din loc și învățătorii români uniți, cari
să conducă copilașii în dumineci și sărbătorii
la biserică.

Correspondent

Un oaspe rar în Blaj

Dl Alphonse Dupront, directorul Institu-
tului francez din București și al Misiunii fran-
ceze din România, ne-a făcut zilele acestea o
vizită la Blaj. Un oaspe, dela care am câștigat
mult.

Prin mijlocirea D-Sale, acum vr'o 2 săp-
tămâni, Academia de Teologie din Blaj, a fost
îmbogățită prin danie, cu vr'o 300 volume,
cărți prețioase din literatura religioasă fran-
ceză de astăzi. Cărțile sunt dăruite din partea
guvernului francez, în semn de prietenie și
propagandă.

În urma acestei danii dl A. Dupront a
a fost invitat să vină la Blaj, să i-se mulțu-
mească printr'o sărbătorire familiară, cinste pe
care ne-a și făcut-o. Sâmbătă l-am avut printre
noi, la Seminarul Teologic, unde a cercetat
instituția seminarială și biblioteca teologilor.

După masă distinsul oaspe a ținut în
sala festivă a liceului o conferință în limba
franceză, dovedindu-se un neprețuit și mare
gânditor.

A doua zi, duminică 27 Martie, după
terminarea sfintei liturghii, s'a făcut la Aca-
demia de Teologie, într'o familiară serbare,
predarea cărților, dăruite Seminarului din
partea guvernului francez.

Au luat parte la această solemnitate I.
P. S. Mitropolit Dr. Alex. Nicolescu, pâr. pre-
pozit Dr. Victor Macaveiu, pâr. canonic Ioan
Moldovan, rectorul Academiei, dl Sever Pop,
prof. univ. Cluj, dl Iosif Frolo, prof. București,
corpul profesoral al Academiei, directorii
școlilor din Blaj, mai mulți profesori, studenții
teologi și alți intelectuali.

Corul teologilor, după ce a primit cu
„Intru mulți ani Stăpâne” pe arhierul lor, a
cântat o bucată muzicală „Victoria”, condusă
fiind de dl profesor Florea.

Mai întâi a vorbit I. P. S. mitropolit Ni-
colescu, arătând că prin această sărbătorire se
întăresc și mai mult legăturile cari ne unesc
de Franța.

A răspuns dl Dupront, arătând scopul ce-
l-a avut guvernul francez cu această danie.

Din cărțile dăruite o parte va îmbogăți
biblioteca săracă a studenților teologi, iar cea-
laltă va forma începutul unei biblioteci a pro-
fesorilor.

Un astfel de oaspe, care lasă în urma lui
nu numai atâta dar ci și o însuflețire pentru
învățătură, este bine primit în Blajul cărțurăresc.

S'au născut și-au murit în același

timp. Un fapt puțin obișnuit s'a petrecut în
comuna Săveni din județul Ialomița. Locitorul
Costea Gulu din această comună, căsătorit
du-se, a avut mai mulți copii. Între aceștia au
fost și doi gemeni. Ceeace este însă interesant
e că cei doi frați gemeni, pe cum s'au născut
împreună, erau foarte legați unul de celălalt.
Când se îmbolnăvia unul din ei, cu toate că
celălalt copil al carei rămăneau sănătoși, tre-
bura să se îmbolnăvească și celălalt gemen.
Acum câteva zile unul din ei s'a îmbolnăvit de
vârșat și a murit, a doua zi s'a îmbolnăvit și
celălalt și a murit și el.

Să fim drepti

VI

— Ce putem învăța dela străini?

— Dela *Evrei, Sași și Șvabi* putem învăța atât lucruri rele, cât și lucruri bune. O înțelepciune veche ne spune însă că

Cele rele

Să se spele;

Cele bune

Să s'adune.

Lucrurile rele să nu le învățăm dela nimeni, că avem noi destule. Să învățăm și să urmăm numai lucrurile bune.

Aceste ar fi:

Marea râvnă a Evreilor de a se lumina prin toate școlile, la toate națiile pământului. De aceea rar vei găsi Jidov neștiutor de carte (analfabet), dar vei găsi foarte mulți învățați renumiți printre ei. Ca o dovadă pot aminti, că deși numărul Evreilor de pe întreg globul pământului abia face cât numărul Românilor (cam 15 milioane), ei au avut 22 *învățați renumiți*, încununăți cu vestitele *premiu Nobel*, de câte 5 milioane lei unul.

Dintre învățații români nici unul nu a luat vreun premiu de aceste, până azi, iar dintre învățații unguri numai unul singur: profesorul *Szentgyörgyi*, dela Universitatea din Seghedin.

Alt lucru ce-l putem învăța dela Evrei este râvna lor spre *negot, meserii și industrii*. In toate ramurile aceste ei au oameni fruntași și legături întinse, ca nimeni alții, fiind ei răspândiți printre toate popoarele civilizate ale lumii.

Noi avem marele păcat că nici odată nu suntem îndestulați. Dacă unii meseriaș ca negustor li merge bine și are copii, apoi pe nici unul din acești copii nu-i învață și nu-i îndeamnă să continue și să desvolte ocupația aceasta, ci pe toți vrea să-i facă „domni mari”: advocați, mediei sau ceva funcționari cu plată dela stat.

La Evrei, Sași și Șvabi nu e așa. Ci dacă la o familie de negustor, meseriaș sau industriaș li merge bine: nu dă cu piciorul în ocupația aceasta, nu o părăsește cu necredință, ci o lasă ca moștenire copiilor, sau măcar unuia dintre copii, ca să o continue și să o desvolte cu mijloace mai perfecte și experiență mai mare. Așa vedem prăvălii, ateliere și întreprinderi evreiești, săsești, șvabești trecând dela părinți la copii, pe când la noi cu moartea părinților se sting și întreprinderile lor. In condiții de aceste, nici vorbă nu poate fi de progres.

Așa s'a ajuns, că Evreii, Sașii, Șvabii — deși mai puțini la număr decât Românii — ne întrec în toate. Au fost ei ocrotiți de stăpânirile trecute — nu zic ba. Dar au fost și ei oameni cu „scaun la cap” adică oameni cu bună judecată, cumpăniți, cari, s'au știut folosi de împrejurări. Căci, ne putem întreba: de ce n'au progresat Ungurii? Cu tot ajutorul guvernelor, ei au rămas aproape ca Românii, având și ei aproape aceleași scaderi, aceleași greșeli, aceleași păcate. Chiar astăzi, aproape toată viața economică din Budapesta e în mâna Evreilor.

Dela Sași și dela Șvabi putem învăța nu numai plugărie mai înaintată, ei și *agonisirea* minunată de a avea meserii, industrie, negot și finanțe (bănci) conduse tot de oameni de ai lor. Prăvălii mici și mari, ateliere, uzine, fabrici, întreprinderi, pentru toate trebuințele vieții, găsești câte vrei atât la Sași, cât și la Șvabi.

Înainte de războiu, și pe timpul războiului, din Cisnădie se procurau *jumătate* din toate țoalele (păturile) trebuite pentru armata austro-ungară și honvezimea din Ungaria. Erau cunoscute fabricile din Brașov, Sibiu, Timișoara și altele.

Vorba e, că la Sași și încălta la Șvabi găsim:

— fabrici de salamă (Sibiu și Mediaș);

— fabrici de brânzeturi și conserve alimentare; (Sibiu, Bistrița)

— fabrici de sticlă (Mediaș);

— fabrici de cărămidă și olane (țiglă), ca alui Bohn din Jimbolia și Muschong din Lugoj;

— fabrici de teracotă (Bistrița și Barul Mare);

— fabrici de postav și țesătorii; (Sighișoara, Sibiu, Brașov).

— fabrică de zahăr, la Bod lângă Brașov;

— fabrici de bere (Brașov, Sibiu, Timișoara);

— marile mori dela Timișoara, Comloș, Delta;

— fabrici de celuloză și hârtie, la Zărnești Petrești și Borgoprund;

— ba chiar și o fabrică de organe, a lui Wegenstein din Timișoara, singura în toată România;

Apoi ateliere de mecanică fină, orologerie, cântare, compactorie, tipografie și altele numeroase.

Ungurii aveau noroc cu Statul, care înființase uzinele de fier dela Hunedoara, Cugir și câteva întreprinderi mari, pe ici pe colo. Fără de ocrotirea Statului, Ungurii ar fi fost mai slabi decât Românii,

Iată, câte lucruri bune putem învăța noi Românii cei mulți, dela o mână de oameni ca Evreii, Sașii și Șvabii!

Gavril Todica

Producția elevilor cl. VI. dela Școala Normală din Blaj

Elevii cl. VI. dela Școala Normală de Învățătoare din Blaj au făcut duminică 27 Martie în sala de gimnastică a Școlii o producție drăguță. S'a declamat poezia „Iată omul” de către eleva Tiu L., s'a cântat „Teiul” de Schubert sub conducerea elevii Maior Getta, s'a declamat fabula „Șoarecele și pisica” de Alexandrescu de către eleva Sumea E. Au urmat apoi câteva exerciții ritmice făcute de către câteva eleve, în timp ce celelalte cântau. S'a cântat apoi „Ieș prunc” de către eleva Maior Getta, acompaniată la pian de către eleva Avram. Pe urmă eleva Serafolean a declamat poezia „Aur și credință” de Rotică.

A urmat apoi drama în 5 acte „Fiul omului” de M. Soare, jucată de elevele clasei. Această dramă cuprinde pe scurt patima Mântuitorului și a fost foarte bine aleasă și jucată. Merită să fie amintite Isus (Maca A), Maria (Bratu V.), Pilat (Gasan M.), Procula (Ardelean M.), dar mai ales Iuda (Sumea E).

Scopul a fost să-și câștige bani pentru excursie. Credem că acest scop se va și putea realiza, deoarece gema sala de lume, mai ales studenții în teologie, elevii și eleve, dar și public ales.

Cea mai veche gazetă românească

Gazeta Transilvaniei

În 25 Martie s'au împlinit 100 de ani de când în tipărița lui Iohan Gött din Brașov a apărut primul număr al Gazetei de Transilvania cum se numia la început.

Singură gazetă românească a Ardealului de pe atunci, ea avea o menire mare în mijlocul hărțuitului și obiditului popor român. Și și-a împlinit-o cu vrednicie. A apărut limba strămoșască, legea și datinile bătrâne. Vreme de zece de ani a luptat pentru trezirea conștiinței naționale și pentru păzirea celor mai scumpe comori ale neamului nostru.

Parta în ea ceva din sufletul de luptător neînfricat și dârz al întemeietorului al Gh. Bariț și pentru aceasta a avut să frângă de multe ori fușgerile mâinii celor mai mari. Redactorii ei de nenumărate ori au trebuit să

înfunde temnițele călăilor de odinioară căldura cu care au îmbrățișat frământul zăbuciumul întregului popor românesc. Început „Gazeta” n'a fost numai a vaniei ci a tuturor Românilor. Ea trece pașii în Moldova și Muntenia și dincolo de acolo ceva din durerea și amarul peste munți. Era ca o inimă, care bătea în întreg neamul românesc.

Și Dumnezeu a învrednicit-o pe cea dura cu care a susținut cauza românească un destin fără seamăn, a ajuns să vădă rând pe rând mărirea aspritorilor curi, să vadă cu ochii înfăptuirea vârstelor aur, pentru care a luptat atâta, și să jubileze de o sută de ani în România. Fie ca această sărbătoare să fie numită pas în viața bătrânei gazete și să continue aceeași vigoare, ca și în trecut slujba ricii și a neamului.

Două lipsuri gre

Dacă cercetăm cu sinceritate unire și până acum, trebuie să mărturisim multe din relele ce ne pasc urmează lipsuri grele ale cetățenilor români din România Mare. Lipsuri cari, prin luminarea și prin bunăvoință, se pot îndrepta.

Întâia este *lipsa demnității* despre care am vorbit înainte.

Lipsa aceasta ne face, în bună măsură, nu ne știm șinea drepti, să nu ne simțim pândiți prin voință, în România Mare, lăsăm și acum călcați în picioare. Pentru acești *alții*, avem, adeseori, mai puțină stimă, decât pentru cei din neamul nostru.

Și aici vine a doua grea lipsă a neamului român: *nu are destul respect și apreciere pentru autoritatea românească*.

E într'adevăr de mirat cum saramba noastră, dela un capăt la celălalt al țării, Umilit și ploconit, înaintea străinului nepăsător sau chiar batjocoritor pentru ritate românească! Unii cred că din lipsă de respect și ascultare nu pot să facă nici un rău în țară. Nu oprește războiul, nu crește sau scade prețul mărfurilor.

Omul care nu știe prețul cum se câștigă bunul obște, al Statului sau al comunității, va ști prețul nici pe cel ce păzește și nu este de acest bun.

Lipsa aceasta grea poate izvorî dintr-un singur lucru: cei mai mulți n'am avut un patriotism național, n'am avut autoritățile noastre cu oameni de-ai noștri. Dar răul ce vine pentru poporul întreg și pentru țară este din această lipsă de respect pentru autoritatea publică, este foarte mare.

Un stat e o mașinărie vie. O mașinărie, ori cât de mare și scumpă, nu e de nici un folos, dacă nu i-s toate și roțile la loc, dacă nu merg toate anumiți ordine dinainte hotărâtă de cineva care a făcut planul fabricii.

În viața de Stat funcționarii, autoritățile nu pot lucra, nu-și pot face datoria, dacă li-se dă respectul și ascultarea datorită. Dacă runci autoritatea una, și a face tu altceva, nându-te mai mult ori mai cuminte, și neașteptându-se să se învârtă roțile mașinării, va voia lor.

Nu poate urma decât o încercare să se facă cu nepuință ori ce lucrări spor într'o țară. Va stăpâni un haos în țară, nime nu va mai ști, ce trebuie să facă, și să asculte.

Dar mulțumirea și fericirea nu pot să vină decât în ordine bine stabilită, în război care dă siguranța. (Dela „A”)

CUM STA LUMEA SI TARA

Ridicarea impozitelor directe — Incă o organizație comunistă descoperită — Spre o împăcare a Germaniei cu Vaticanul — Arestările din Rusia și Austria — Cât va mai ținea războiul din Spania și Răsărit — Politica Angliei

Urcarea impozitelor directe

La Ministerul de Finanțe s'a hotărât urcarea tuturor impozitelor directe cu 2 la sută. Această urcare aduce un spor de un miliard lei pe întreagă țară.

Descoperirea unei puternice organizații comuniste

La Chișinău a fost descoperită o puternică organizație comunistă. În afară de cărțile gazetele bolșevice cari s'au găsit la ei, s'a mai aflat și o listă neagră în cari erau trecuți numele dintre conducătorii țării cari trebuiau să fie omorâți. Această organizație primise instrucțiuni dela Moscova pentru deslănțuirea revoluției comuniste.

Apropiere între Germania și Vatican

Se știe că legăturile Germaniei cu Vaticanul, mai ales dela venirea dlui Hitler la putere, nu erau dintre cele mai prietenești. Biserica catolică din Germania a avut mult de suferit în ultimul timp.

Se pare însă că odată cu alipirea Austriei la Germania și legăturile dintre cele două țări se vor limpezi.

Monseniorul Orsenigo, nunțul apostolic în Berlin, a făcut o vizită ministrului de externe german d. Von Ribbentrop. În același timp gazeta *Durchbruch*, care a atacat papa în tătă, a fost suspendată.

Arestările din Austria

Arestările au continuat în tot cursul săptămânii trecute. Până acum se crede că sunt cam la 3000 de arestați. Între ei se află toți conducătorii vechi, în frunte cu baronul Werkman, ultimul secretar al împăratului Carol.

Din Rusia

După știrile pe cari le dau gazetele bolșevice rusești în ultimele 3 luni în Rusia au fost arestați 132.000 de ofițeri și comercianți din întreprinderile controlate de guvern, învinuși că au furat și risipit banii statului.

Războiul din Spania

Cumplită vărsare de sânge dintre frați, care ține de atâta vreme pe pământul Spaniei, pare că se apropie de sfârșit. Naționaliștii spanioli înalță biruri pe toate fronturile. Pentru a le opri înaintarea, bolșevicii au mobilizat noul divizion de voluntari, pe cari le-au aruncat în luptă și au construit noi adăposturi. Toate încercările lor de-a rezista însă le-au fost zadarnice. În față atacurile puternice date de artileria și aviația naționalistă, au trebuit să se retragă. Orașele Taragona și Serida au fost puternic bombardate de naționaliști.

Naționaliștii au izbutit să treacă fluviul Ebru și înalță cu o repeziune uluitoare. În drumul lor biruri au cucerit peste 18 sate și au luat prizonierii mai multe mii de soldați bolșevici.

În provincia Aragon, pe o întindere de peste 200 kilometri, începând dela munții San Justo Montalban și până la munții Gratal dela Nord de Huesca se dau cele mai crâncene bătălii. Numeroase localități au fost ocupate. În retragerea lor din fața naționaliștilor, trupele bolșevice au omorât un mare număr din locuitorii orașului Melinos, așa că aceștia au găsit ulițele orașului acoperite de morți.

Primele trupe naționaliste au intrat și în Catalonia, provincia care se mai afla întreagă în mâna bolșevicilor.

Cât va mai ținea războiul din China

Pare că războiul dintre cele două popoare galbene va mai ține încă vreme lungă. „Lupta din China este încă la început“ a declarat primul ministru japonez. Și așa și este. Acolo se macină într-o cumplită înclăștare două puteri uriașe și lupta nu va înceta până ce una nu va fi înfrântă de tot.

Lupta continuă cu înverșunare pe toate fronturile. În ultimul timp au început și Chinezii să se organizeze și să câștige numeroase biruințe.

O parte din trupele japoneze au fost încercute în regiunea Tientsin Pakow și sunt amenințate să fie nimicite de trupele chineze. Deasemenea în regiunea Hankow, Chinezii au nimicit în întregime un regiment japonez, punând mâna pe numeroase arme și munițiuni.

Episcopii austrieci primesc cu bucurie Anschlussul

În toate bisericile din Austria s'a cetit o declarație solemnă a episcopilor austrieci, prin care aceștia primesc cu bucurie noua schimbare de lucruri și recomandă poporului, să se supună stăpânirii germane.

Prietenia dintre Anglia și Italia

Între aceste două țări prinde a se încheia firul unei tot mai trainice prietenii.

Tratatul duse de reprezentanții lor pentru înfăptuirea unei înțelegeri sunt pe sfârșite. În cursul lunii aprilie contele Ciano, ministrul de externe al Italiei va face o vizită la Londra când se crede că se va face și înțelegerea de prietenie.

Anglia și Europa

De pe bucata lor de pământ din mijlocul apelor, Englezii au urmărit cu stăruință toate întâmplările din Europa. Când au crezut că-i momentul potrivit au intervenit și ei pentru liniștirea lumii, de cele mai multe ori și-au tras însă foc la oala lor. Acum când chestiunea Cehoslovaciei primejduită din partea Germaniei, a dat de gândit tuturor conducătorilor Europei, Anglia a declarat că ea își păstrează prietenii și angajamentele vechi, însă nu va interveni cu armata nici în Spania și nici în cazul când Cehoslovacia va fi atacată.

Cel mai renumit loc de pelerinaj din lume

este orașul Lourdes din Franța. În anul 1858, acum 80 de ani, în acest loc, Fecioara Maria s'a arătat unei tinere copilă Bernadetta Soubirous. Pe atunci Lourdes-ul era un mic sătuleț de munte; cu vremea a crescut și azi a ajuns cel mai renumit loc de pelerinaj din lume.

În 1858, odată cu a 18-a arătare a Preacuratel, din pământ a tăsnit un izvor limpede cu o minunată putere de vindecare și a cărui apă se trimite în toate părțile sub numele de apă de Lourdes. Imediat după acestea s'a și întocmit o comisie de teologi, medici și învățați, cari să studieze, orice vindecare. După patru ani, în 1862 episcopul Laurence de Tarbes recunoaște puterea minunată de vindecare a acestui izvor și de atunci spre Lourdes se îndreaptă, mii de bolnavi dornici de însănătoșire.

În fiecare an au loc cel puțin 10 vindecări minunate. Sunt acolo peste 800 de medici învățați cari studiază cazurile. Când vin la Lourdes, toți bolnavii sunt obligați să aducă un istoric al boalei de care sufer. După ce vindecă sunt studiați cu deamănuntul și înuși sub observație ani de-a rândul. În acest scop s'a înființat și o societate de medici, care numără astăzi peste 2400 membri și este răspândită în toate țările. Pentruca vindecarea să fie socotită minunată, se cere ca ea să se fi făcut în timp de 24 ore dela sosirea bolnavului la Lourdes și acesta să nu fi luat nici un medicament.

Când totuși vindecările se întâmplă, atunci, medicii spun că omul s'a vindecat într'un chip pe care ei nu-l cunosc, dar nu vreau să admită minunea. Dintre bolnavii cari s'au vindecat cel mai mulți au suferit de tuberculoză.

Insula Șerpilor. Este singura insulă (o bucată de pământ încunjurată de toate părțile de ape) din Marea Neagră. Întinderea ei nu este mai mare de 17 hectare. E lungă de 440 metri și lată de 662 metri. Pământul ei este stâncos și sărac, nu produce nimica. Singurele vietăți cari trăiesc pe insulă sunt șerpii și un fel păsări răpitoare, laril, cari atacă și pe oameni. Ceeace face viața pe insulă și mai de nesuferit sunt paianjenii foarte veninoși ce trăiesc aicea în număr mare și împotriva cărora apărarea este foarte grea. Insula este cunoscută din vremurile cele mai vechi, numele ei era pe atunci „Lefchi“. În anul 1856 insula ajunge în stăpânirea Turcilor, iar în 1879 este ocupată de Români. Pe ea se află ridicat un far (turn luminător pe coasta mării), înalt de 50 metri. Fiind așa de săracă, insula nu este locuită decât de gardienii și soldații cari păzesc farul. Azi guvernul s'a gândit să o întrebuițeze ca închisoare pentru osândiții politici.

Trei sori deodată. În comuna Iliia din județul Hunedoara locuitorii au văzut, în ziua de 24 Martie, că în loc de un soare strălucesc pe cer trei sori deodată. Era cam pe la ora 10 dimineața, când soarele s'a despărțit în trei și era așezat pe cer în formă de triunghi (▽). După câteva minute, soarele a devenit de o culoare roșie-purpurie, iar cei doi sori deasupra lui erau împreunați printr'un frumos curcubeu. Această vedenie a ținut cam 15 minute și s'a văzut foarte bine din comuna Iliia și din alte câteva comune din jur. Oamenii s'au adunat în stradă ca la minune și se uitau la soare prin cloburii de sticlă afumată, spunând că asta-i semn de mare război.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Nouii canonici români-uniți ai Clujului. Duminică 27 Martie, la Cluj, a avut loc instalarea sărbătorească a nouilor canonici ai episcopiei de Cluj-Gherla, Dr. Titus Mălăiu și Dr. Emil Joga. Alegerea P. S. Episcop Dr. Iuliu Hossu este cât se poate de fericită, nouii aleși fiind unii dintre cei mai cunoscuți și învățați preoți ai Ardealului.

Cutremure de pământ. La București s'a simțit zilele trecute un ușor cutremur de pământ. Mai puternic a fost cutremurul la Budapesta, unde au fost mișcate din loc și mobilele din case. Se crede că centrul cutremurului ar fi fost undeva în munții Balcani.

Starea semănăturilor este îngrijorătoare. Seceta continuă pe întreg cuprinsul țării noastre. Din această cauză situația semănăturilor este cât se poate de îngrijorătoare. Semănăturile din toamnă tânjesc iar cele de primăvară n'au răsărit. Din cauza căldurii, fânățele nu cresc de loc. Peste tot se simte mai ales lipsa nutrețului.

O lege împotriva Evrellor. Dieta Poloniei a votat o lege prin care se oprește pe viitor, în întregă Polonia, tălerea animalelor în modul arătat de legea evrească. Dacă legea va fi votată și de Senat, toți Evreii din Polonia, în număr de 3 milioane sunt hotărâți să nu mai mănânce carne.

Unul care a scăpat dela moarte de două ori în aceeași zi. Ministrul Africei de Sud d. Pirot a scăpat de două ori dela moarte în aceeași zi. Avionul cu care călătoria dela Pretoria la Chradock s'a sfârșit când a încercat să coboare într'un oraș. El a scăpat și s'a urcat într'un alt avion cu care voia să-și continue drumul, la coborire însă și acesta s'a sfârșit, ministrul scăpând dela moarte și de data asta.

Câți deputați va avea noul parlament german. În luna Aprilie, în întregă Germania se vor face alegeri pentru parlamentul german. Noul parlament mărit prin încorporarea Austriei la Germania cuprinde 800 deputați cu 86 mai mulți ca în rândul trecut.

O țară care dorește Evrei. Singura țară din lume, care dorește Evrei este Turcia Președintele republicii turcești, dl Kemal Atatürk, a declarat adecă acest lucru, spunând că D-Sa este bucuros dacă vin Evrei în Turcia, fie cât de mulți. Credem că România i-ar da bucuroasă cel puțin un milion.

Omul cu stomacul de oțel. Tânărul Artur Hallock din Anglia are un stomac din cale afară de puternic, așa că pe drept cuvânt poate fi socotit ca omul cu stomacul de oțel. La vârsta de 18 ani a mâncat sticlă pisată și nu i-s'a întâmplat nimic. De atunci el mănâncă tot felul de lucruri tari, plăci de gramafon, ulcele de porțelan, farfurii, stufe, pălării, ghete și lame de ras despre cari spune că sunt foarte gustoase.

Mireasă înlocuită. În satul Piroman Serbia făcuse vâlvă mare căsătoria frumoasei Darinka Ruzhicli, fata unui mare bogătaş. La

cununie și la nuntă au venit oaspeți mulți, căci se făcuseră pregătiri mari, se tăiasă un bou și mai mulți miei. Toate erau gata și puse în rând, când se află că mireasa, care nu-l prea avea la inimă pe mire, fugise cu un altul. Oaspeții nu s'au supărat de loc pentru aceasta, S'au așezat la masă și au început să-și petreacă. Și ospățul s'a prelungit până a doua zi. În acest timp, spre bucuria tuturor, s'au împăcat și cele două familii. Mirele a luat de nevastă pe o soră mai mică a miresel fugite, tot așa de frumoasă și cu o zestre tot așa de mare. Toată lumea a rămas mulțumită de felul cum s'au deslegat lucrurile și cele două perechi sunt cât se poate de fericite.

Cel mai nou fel de avion. La Berlin, la expoziția de mașini, s'a putut vedea un avion (aeroplan) care n'are nevoie de loc mult, ca să se poată ridica în aler, el ajunge 2—3 metri. Se ridică deadreptul în sus și rămâne în aler, stând, asemenea sitarului. Stând așa și plutind în aler, se poate învărti asemenea vulturului, ba poate face adevărate mișcări ca de joc. Toată lumea s'a minunat de această născocire minunată și s'a convins că aceasta este avionul viitorului.

Cât tutun se cultivă în România. În anul 1937 s'au cultivat cu tutun în România 14031 hectare de pământ (un hectar = 1 jogăr și 737 stânjani pătrați) în 36 județe. Producția totală a fost de 10 milioane 267 mil 264 kgr. Valoarea totală a tutunului cultivat a fost de 215 milioane 735 mil 447 Lei.

Câți comercianți români avem. În România sunt 716 mil de comercianți, din aceștia numai 106 mil sunt Români, ceilalți străini și mai ales Evrei. Toți acești comercianți câștigă laolaltă 85 miliarde lei, din cari însă numai 2 miliarde și 800 de mil sunt ale Românilor. Trebuie deci, cel puțin acum, când ne-au năpădit așa de mult omidele de străini, să încurajăm prin cumpărăturile noastre pe comercianții Români și să nu mai intrăm în prăvălia negustorului străin și necreștin.

Premii pentru cele mai frumoase gospodării. În scopul de-a încuraja cât mai mult agricultura și de-a veni în ajutorul țăranilor, guvernul a hotărât să premieze pe cel mai bun gospodar al țării. Anul acesta se vor și împărți 5000 de premii, în valoare de 3 milioane și jumătate. Va fi o mare cinste pentru cine va putea să dobândească un astfel de premiu.

Cine-s judecători în Bolșevicia. În fiecare an citim că în Rusia bolșevică s'au adus sentințe grozave și au fost osândiți la moarte mil de oameni. Ce judecători i-au osândit? Cel mai mulți judecători bolșevici sunt oameni fără de nici o pregătire, abia unu la sută au absolvit facultatea de drept. Dar chiar de ar fi cât de învățați, ei trebuie să judece și să osândească cum li-se poruncește de sus, așteptând pe banca acuzaților.

O oală care a făcut șase miei. O oală a proprietarului Gheorghe Biasius din comuna Cergăul mic, jud. Târnava mică a făcut mai zilele trecute șase miei deodată. Oala spornică a făcut acum a treia oară. Prima dată a făcut trei miei deodată, a doua oară doi, iar acum mai zilele trecute nu mai puțin de șase. Mielul cel care a văzut lumina mai întâi, și cel din urmă trăiesc, pe când cei patru mijlocii au murit. Dar încă un lucru curios: mielul cel din urmă e și berbecuș și oiță, adecă e „fătărău”, sau precum zic domni „hermafrodit”. Ce arătare va mai fi și asta, Doamne?

Școli pentru Românii din Albania. Regele Zogu al Albaniei a hotărât să deschidă în țara sa mai multe școli românești pentru Românii de acolo. În Albania sunt peste 100.000 de Români, dintre cari mulți însă au fost naționalizați în cursul vremurilor. Măsură de regele Zogu este cât se poate de dreaptă și a stârnit mare bucurie între Românii din Albania.

Cea mai mică țară din lume. Principatul Liechtenstein, așezat între Elveția și Austria. Țara aceasta nu este mai mare decât o moșie bună. Are 150 metri pătrați și 12.000 locuitori. Capitala este castelul Liechtenstein-Vaduz, unde culesc 2800 de oameni. Cu toate că este mai o mână de oameni, cât un sat de țară mai mari, locuitorii acestei țări declară că vreau să fie liberi și neatârnați de nimine.

O pedeapsă puțin obișnuită. Depesele pe cari le dau judecătorii americani sunt uneori din cele mai curioase și originale. Astfel cetățeanul Joe Justice din castel, statul Indiana, a fost pedepsit beție, ca în 11 dumineci una după alta să lucreze la slujba bisericească din biserică rohiei.

Ce însemnătate are pentru țara noastră serbarea sădirii pomilor

Pomii și arborii sunt o bogăție și o doabă pentru o țară. Primăverile când încep să resc livezile de pomi și infruzesc codrii, aceea pare o minunată grădină, un colț de binecuvântat coborât pe pământ, iar toamna când soarele pângulește rodul grădinilor, atunci pomii sunt un însemnat izvor de câștig pe care îl au locuitorii acelei țări.

An de an lumea începe și la noi să dea tot mai mult seama despre această bogăție și lucreze pentru ridicarea și îmbogățirea culturii. Se caută pe toate căile a se face să se dea popor o dragoste cât mai mare față de pomi și arbori și a se convinge lumea despre însemnătatea și folosul pe care-l aduc. Într-o povestea trecutul inegurat să leagă apoi pomii și de păduri. În mărul din grădină, nucul din fața casei sau în plopul dela poartă trăiește amintirea părinților și a bunicii. I-au sădit. Pe lângă ei s'a dăpănat domol atâtor vieți, au trăit doar și-au murit ai încât „a nu cinsti arborele, înseamnă a cinsti amintirea strămoșilor, cari au lucrat cântat, iubit și suferit, murind lângă tulpina lui”.

De aceea azi, când pe întreg cuprinsul țării răsună iarăși îndemnul regal pentru sădiria pomilor, să căutăm să-i îndrăgim mai mult, să ne pătrundă înțelesul acestor sărbători a pomilor.

Dar atâta numai nu-l de ajuns. Dragostea aceasta pentru pom și arbore, ce trebuie să aibă fiecare din noi, o vom dobândi când vom sădi fiecare un arbore, un altoi, ce e un element viu în care ne vor preaslăvi urmașii noștri.

Acel ce va sădi un pom se va lega un act de credință în fața lui Dumnezeu și un jurământ de respect pentru trecutul și viitorul acestui neam. — Regele Ferdinand I. spunea „Acela care va pune toporul la tulpina unui arbore, nu trebuie să uite că el pregătește criul agriculturii”.

Astăzi cinstea aceasta pentru pomi a devenit o formă aproape religioasă în toate țările luminate din apusul Europei. Dl. I. spunea despre Francezi, că dragostea lor pentru pomi e o a doua religie.

Nu mai acela își va iubi patria, va reseta natura și va prețui opera dumnezească, va planta 10 pomi în locul unui tăiat.

Unul din semnele cele mai vădite ale turii unui popor sunt copacii și pomii roși.

Insemnătatea mare pe care o au pomii roși pentru economia țării noastre se poate vedea și din lucrurile următoare:

1. Pomii cultivați la noi în țară, ocupă suprafețe puțin potrivite pentru agricultură și pentru culturi, cari poate n'ar răsplăti nici munca pusă, pe când pomii aduc venite frumoase, mici, punând astfel în valoare și locurile puțin productive.

2. Cultura pomilor este o lucrare foarte scumpă și potrivită pentru toți oamenii, nu numai prilej de înălțare sufletească.

3. E o lucrare manuală, unde nu se pot folosi mașini, ci numai mâna omului, așa că aduce cu sine folosirea oamenilor fără lucru, deci e dușmana șomajului și a leneșiei.

4. Poamele sunt apoi niște alimente și medicament minunate, ce întăresc trupul omenesc. Se folosesc la fabricarea spiritului, siropurilor și conservelor.

În țara noastră, după ultimele socoteli, avem 470 mil. pomi fructiferi toți la un loc — meri, peri, pruni, cireși, pieracii, gutul, nucii — ocupă o suprafață de 75 milioane hectare. Numărul pomilor roși este de 75 milioane, dintre cari 50 milioane sunt meri, 8 milioane peri, 5 milioane cireși și vișini, 2 milioane cași și zărnici, 1 milion gutul și 1 milion pieraci. Toți pomii dau la an cam 812 milioane kilograme de poame.

Pentru numărul de pomi pe cari îi avem, țara noastră este însă puțin pe lângă alte țări, unde un pom produce aproape încă odată cât în țara noastră. Anual pierdem cam un miliard și jumătate din producția pomilor. Și aceasta numai din cauza că pomii nu sunt îngrijiți cum se cuvine.

Nu e destul numai să plantăm pomi, ci trebuie ca ceace am plantat să și îngrijim, după învățăturile și sfaturile celor cunoscători.

Pomul este și el o ființă care se naște, crește, dă roade și moare, nu totdeauna din cauza bătrâneții ci a ne-îngrijirii. — El trebuie îngrijit întocmai ca un animal și nu lăsat în voia lui Dumnezeu, cum este lăsat să se strică, mâncat de ciuperce, omizi și gândaci.

Căci pomii, arborii, dacă ar putea grăi, le-ar spune următoarele:

„Voi ce treceți și a-ți fi ispitiți să ridicați mâna în contra noastră, ascultați-ne înainte de a ne răni:

„Noi suntem căldura căminului vostru“.

„Noi suntem umbra care vă apără vara în contra soarelui arzător“.

„Noi dăm fructele noastre răcoritoare care vă astâmpără setea când călătoriți“.

„Noi suntem hrana, care vă susține casa“.

„Noi suntem casa voastră, patul vostru care vă odihniți după truda ogorului“.

„Noi suntem coada sapel voastre și ușa casei voastre“.

„Noi suntem leagănul copilăriei voastre“.

„Noi suntem scândura sicriului vostru“.

„Voi care treceți, iubiți-ne, lăsați-ne să trăim, nu ne faceți rău“.

Ing. Agr. Augustin Degan

Țara invențiilor este, după cum bine se știe, America. Cele mai mari năzdrăvăni tot Americanii le iscodesc. Se pare însă că și vecinii noștri dela Miazănoapte le-au luat urma. Astfel se spune că și în Cehoslovacia s'au prezentat 130.000 de invenții, din cari au fost primite 50.000. Un adevărat lăuceș de născociri.

Lupta împotriva secetei

Vântul suflă necontent, când cald, când rece, ceace face ca pământul să se usuce foarte repede. Nu poate fi o greșală mai mare pentru un plugar decât atunci când nu știe să-și aleagă timpul ca să facă însămânțarea.

Cel mai mare dușman al plugarului este seceta și din nefericire țara noastră are mult de suferit de pe urma acestei pacoste. Cu toate acestea omul a învățat să se apere și împotriva secetei. Dacă lucrul nu a ajuns să facă să ploaie atunci când trebuie, în schimb știe să-și păstreze apa strânsă în pământ în timpul toamnei și iernii prin lucrări meșteșugite ale pământului.

Am mai spus-o și cu alte prilejuri. Ploile și zăpezile ce cad în România în timpul toamnei și iernii ajung ca să ne dea puțința de a căpăta o recoltă multumitoare, chiar dacă nu cade un strop de ploaie în primăvară, bine înțeles dacă ne dăm osteneala să economisim apa strânsă în pământ.

Cari sunt acele lucrări meșteșugite ale pământului, mă veți întreba. Iată-le: În primul rând este desmirășirea care îngroapă semințele de buruienii și le face să încolțească, totodată scoate deasupra pământului tot felul de găngăni cari astfel mor. Nu uitați că buruienile fără o mare parte din apa trebuincioasă plantei cultivate. Urmează apoi arăturile adânci de toamnă, cari nu pot lipsi. Ele sunt acelea cari înlesnesc ca să se strângă cât mai multă apă în pământ. Vine apoi însămânțarea cât de timpurie, fără a se mai face o nouă arătură ci numai după o simplă grăpare, căci cu cât vom scormoni pământul mai puțin în adâncime primăvara, cu atât vom economisi mai multă apă.

Vin apoi grăpările semănăturilor de toamnă, cari au darul de a rupe pojghița dela suprafață, ceace face ca să se astupă porii pământului, împiedicând astfel să se piardă apa. Prășitul sau săpatul cât de des dessemenea împiedică pierderea apei cu condiția ca să nu scormonim prea adânc pământul. Va fi destul să rupem numai scoarța și să tăiem buruienile.

Semănăturile, după cum am mai spus-o, trebuiesc făcute primăvara cât mai de timpuriu și, mai ales, să semănăm în același zi ceace s'a arat sau s'a grăpat. Este o mare greșală când se ară și se lasă două, trei zile până ce se seamănă. În aceste două-trei zile sămânța s'ar fi umflat și ar fi gata să încolțească.

Dacă la aceste sfaturi mai adăugați acela pe care vi-l dăm destul de des, de a vă planta hotarele propletăților dvs. cu perdele de salcâmi, înspre miazănoapte și răsărit, cari vă vor apăra împotriva vânturilor, fără îndoielă că veți învinge seceta.

Față cu seceta care se prelungeste, Institutul de Cercetări Agronomice sfătuiește pe agricultori să ia următoarele măsuri pentru a păstra apa în pământ.

1) Să grăpeze bine toate arăturile făcute din toamnă ori din primăvară, care nu s'au semănat încă. Grăpatul trebuie să facă un strat mărunt de pământ la suprafața arăturii. Acest strat are rostul să păstreze apa în pământ.

2) Acolo unde pământul nu a fost arat încă nici toamna nici primăvara, să se ară și să se grăpeze imediat.

3) Dacă seceta va continua și în timpul sămănatului sfeclei, porumbului, fasolei sau altor plante care urmează să se semene de acum încolo, atunci se va întrebuița înainte de sămănatul acestor plante cultivatorul sau prășitorii și apoi se va grăpa. Nu se va întrebuița plugul pentru a nu afâna mult pământul și a pierde astfel apa din el.

A. Tălășescu

O nouă îndrumare a agriculturii

După cum spuneam în articolul trecut al gazetei noastre, conducătorii țării se ocupă de însănătoșirea băncilor populare sau cooperative de credit, și de întregă cooperajă.

Pe lângă această frumoasă lucrare, dl. ministru al agriculturii, Ionescu Sigești, ține să dea o nouă înfățișare agriculturii țării noastre românești.

În acest scop s'a făcut un program de muncă, pentru primăvară, după cum ne arată dl. Al. G. Tutoveanu, în marea gazetă din capitală, numită „Curentul“.

În programul muncii de primăvară, adevărat în lunile Martie, Aprilie și Mai, se prevăd cinci mari lucrări care trebuie să se ducă la bună îndeplinire de Camerele de Agricultură județene.

Prima lucrare este destinată agriculturii propriu zise, după care urmează viticultura (cultivarea viței de vie), horticultura (grădinaritul), înlăturarea dușmanilor pe cari le au plantele cultivate, zootehnia (creșterea animalelor), silvicultura (creșterea și plantarea pădurilor) și apărarea sănătății animalelor.

În ceace privește agricultura propriu zisă, programul de îndrumare agricolă cuprinde: însemnătatea semințelor pentru nutreț, împărțite ca premii de ministru; sporirea culturii plantelor textile (în cânepă); împărțirea mașinelor agricole la lucru; propaganda agricolă și în special îndrumarea gospodăriilor model.

Pentru ducerea la îndeplinire a acestui program de muncă, Ministerul nostru de agricultură va înființa așa numitele centre de îndrumare agricolă. Aci se va putea vedea modul cum trebuiesc făcute lucrările agricole; aci se vor face demonstrații, la care vor lua parte agricultorii, pentru a învăța cum urmează să facă noua lucrare a pământului, cu ajutorul mașinelor agricole puse la îndemână de centrele agricole.

Folosirea acestor mașini se va face cât mai mult, iar inginerii agronomi, dela Camerele județene, vor da, în mod gratuit, toate îndrumările de lipsă.

Aranjarea mașinelor de sămănat, se va face chiar de ei, dacă vor fi prezenți la această lucrare a sămănatului pentru felurile culturi.

Mașinele agricole se vor putea da în mod gratuit micilor agricultori sau contra unui preț stabilit de Camera Agricolă respectivă, dacă, mai ales, vor fi cereri multe.

Tot centrele agricole vor fi organizate și pentru combaterea diferitelor boale ce s'ar ivi la plante cultivate.

Pentru înlăturarea boalelor, dela început ministerul cere ca semințele să fie sănătoase și să se întrebuițeze acele semințe prescrise de Camerele de Agricultură județene.

Pentru a se arăta o gospodărie model, fiecare inginer agronom va avea, în regiunea sa, o astfel de gospodărie, unde să se poată vedea modul cum va trebui să se lucreze în agricultură pentru viitor.

Deasemenea se vor numi — în fiecare comună — gospodării model, câte doi agricultori mici, și câte doi agricultori mijlocii în fiecare plasa.

După cum vedem din toate acestea, ministerul de agricultură, caută să dea o nouă înfățișare agriculturii românești. Noua formă de muncă, fără îndolală va asigura agricultorilor cât și țării o producție mai bună: calitativă și cantitativă, pe care pământul românesc trebuie s'o dea, atunci când lucrarea lui e făcută după cum se cere.

În modul acesta produsele agricole românești vor face cinste țării, ducându-se falma lor peste mări și țări. Aceasta ne vom asigura-o prin exportul pe care-l vom face cu cinste și mândrie altor neamuri.

Deci la muncă pentru binele nostru și al scumpei noastre țări!

Olimpiu I. Barna

O măță se îngrijește de pui de rândunică

În Viena s'a dărâmat un turn vechi. Între dărâmături s'au găsit și mai mulți pui de rândunică. I-au dus la o bătrână, despre care se știa că a mai crescut și alți pui de păsări. Bătrâna s'a îngrijit și de puii aceștia, aducându-le viermi de pe câmp, căldura însă le-o dădea măța bătrânei, care nu numai că nu se mârâia către ei, ci-i aduna în jarul ei și-i încălzea, iar puișorii se simțeau foarte bine la pieptul ei.

De câți ani ești?

Mulți oameni, dar mai ales femeile, nu sunt bucuroși să-și spună anii vieții. Iată cum îi poți păcăli. Adaugă la anii câți îi ai încă pe atâția ($32+32=64$), la ceace lasă mai adaugă 5 ($64+5=69$), ceace a leșit înmulțește cu 5 ($69 \times 5=345$). Spune-mi, cât ți-a leșit. (345). Din această sumă lasă afară pe numărul cel din urmă, (=34), iară din ceace ți-a rămas subtrage 2 ($34-2=32$) și vei avea numărul anilor. De pildă, eu sunt de 52 ani. $52+52=104$. $104+5=109$. $109 \times 5=545$. Din 545 se tale numărul 5 din urmă; rămâne 54. $54-2=52$. Sunt de 52 de ani.

Mulțumită publică

Parohia Seuca, după terminarea casei și superedificatelor parohiale confirmă maritimșilor donatori de mai jos, primirea sumelor dăruite, și pe această cale le aduce cele mai calde și vii mulțumiri: Dl Niț Vasile 800 Lei, dl Paloșan Eremia 1000 Lei, dl Dr Onoriu Cismaș 300 Lei, dl. Dănilă Boilă 100 Lei, dl Vasile Radu 50 Lei, dl Ion Zamfir Inv. 100 Lei, dl Dumitru Todoran Inv. penz. 500 Lei, dl Achim Morar Inv. 100 Lei, dl Ilie Frâncu Inv. 50 Lei, dl Emil Tatar proto-pop 100 Lei, dl Emil Dan primprețor 200 Lei, dl Dr Aurel Todoran adv. 100 Lei, dl Liviu Costea 100 Lei, dl aurel Guita Inv. 100 Lei, dl Ion Codrea notar 200 Lei, Rvrm. Ștefan Roșian 100 Lei, dl Hederean Ioan 100 Lei, dl Guita Inocențiu 100 Lei, dl Ioan Stroia Inv. 100 Lei, dl Koncz Ioan 100 Lei, dl Beseni Alex. 80 Lei, dl Dr Corneliu Ghimbășan 1000 Lei, preoții tractuali 650 Lei, Primăria Seuca 9000 Lei, Prefectura jud. Târnava Mică 8000 Lei, P. V. Consistor Blaj 5000 Lei, Fabrica »Ardeleană« Boziaș sticlă în valoare de 5616 Lei, Fabrica »Turnată« Boziaș sticlă în valoare de 1500 Lei, dl Dr Horvâth Artur stejar în valoare de 1000 Lei. Diferenți cu sume mai mici 232 Lei, în total: 36.378 Lei. Bunul Dumnezeu să le răsplătească.

Comitetul

S'a pierdut o diplomă de bacalaureat pe numele Horhat Silviu. Se declară nulă în mâinile oricui ar fi.

992 (1-1)

În toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletului, ceea ce mai bine prin citirea „CĂRTICILOR BUNULUI CREȘTIN“ se poate face.

Citiți așa dară în postul mare:

(Nrii 1, 2 și 3 s'au epulzat s'au vândut toți).

No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă, pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată, care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin, care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, Jertfa Legii Noul**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va ceti fiecare creștin, pentru că numai citind această cărticică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

No. 14. **Tălcuirea Evangheliilor din toate duminecile de peste an**, 57 de evanghelii sunt tălcuite aici, stih de stih, pe larg și după cei mai de seamă scriitori bisericesti. Iară la sfârșitul fiecărei evanghelii veți afla 3-4-5 învățături scurte cari se pot trage din evanghelia aceea. Lucrarea se extinde pe 356 pagini și costă abia 34 Lei.

No. 15. **Cărticica Mirilor**. Pe cele 67 pagini ale acestei cărticice e arătat, ce trebuie să știe logodnicii înainte de a se căsători. Fiecare preot, tată sau mamă ar trebui să-și cinstască credincioșii resp. feciorul sau fata de măritat cu această cărticică. Dar mai întâiu s'o cetească ei înșiși, ca să se convingă, ce mare binefacere este această cărticică pentru tinerime! Și e atât de ieftină, abia 6 Lei, încât și cel mai sărac om o poate cumpăra.

No. 16. **Cărticica soților de căsătorie**, în care se arată tot ceea ce trebuie să știe soții de căsătorie despre divorț, căsătoriile mixte piedecile dărâmatoare și împiedecătoare de căsătorie, apoi despre datorințele pe cari le au unii față de alții și despre creșterea copiilor. 84 pagini prețul 8 lei.

No. 17. **Cele 7 cuvinte de pe cruce ale lui Isus**. Șapte predici de postul mare scrise pe înțelesul tuturor. — 72 pagini cu 6 Lei.

No. 18. **Cum să ne creștem copiii**. Sfaturi pentru o cât mai bună creștere a copiilor, scrise după cei mai de seamă pedagogi moderni, pe înțelesul tuturor, în spirit creștinesc. — 84 pagini cu 8 Lei.

Convocare

Domnii acționari ai băncii Casa de Tranzacții S. A. din Iernut în lichidare sunt convocați la **adunarea generală** ordinară care va avea loc în localul băncii din Iernut în ziua de 10 Aprilie 1938. orele 10 dimineața. Iar dacă în aceasta zi nu s'ar afla numărul necesar de acționari pentru adunarea hotărârilor valabile, de 25 Aprilie 1938 în acelaș loc și ordinară următoarea **ordine de zi**: 1. Deschiderea și constituirea adunării generale. 2. Raportul lichidatorului și Comitetului de Censuratori în privința acceptării dărilor de descărcare lichidatorului și Comitetului de Censuratori. 4. Hotărârea referitor la pierderea Ategera de 3 membrii și 3 supleanți Comitetului de censuratori.

Iernut, 25 Martie 1938

[Lichidator, Laszlo]

Art. 13 din statute: La adunarea ordinară pot participa și exercita dreptul de vot acționarii ale căror acțiuni au fost înscrise pe numele acestora în cartea de acțiuni până la ultima zi a anului premergător adunării generale și a depus acțiunile la sediul institutului, cu 5 zile înainte de adunare. Nr. 993

Radiofonistii Doriți să aveți o comunicație radiofonică perfectă în nopțile lungi de tunc echipați aparatele de radio cu baterii **Baterii de încălzire durabile** în locul acumulatorilor. Cereți-le preturi revanzatori iar lamuriri tehnice dela **U. DURA, S. A. din Timișoara.**

Corpul Portărilor Trib. Tr.

No 729-1937

Publicație de licitație

Subsemnatul șefportărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 392 a judecătorei Diclo. în favorul reclamanților [Dr. Alexandru Vamoșiu pentru încasarea anșei de 4600 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 15 Martie orele 2 p. m. la fața locului în Biroul de licitații următorului Nr. C. 297 unde se vinde prin licitație publică judiciară 4 cai în valoare de 6200 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de mare.

Dumbrăveni la 18 Martie 1938.

991 (1-1)

Șefportărel FLI

Corpul Portărilor Trib. Tr. M.

No. 659-1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 3565 a judecătorei Blaj în favorul reclamantului Alexandru Vamoșiu pentru încasarea cîștigului de 10.000 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 16 Aprilie 1938 orele 3 p. m. la fața locului în com. Valența la domiciliul următorului No. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară coșer 50, feldere porumb și altele în valoare de 13.900 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de mare.

Dumbrăveni, la 18 Martie 1938.

990 (1-1)

șef portărel FLE